

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 31Sas/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0824100505
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominik Čipka
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2025:0824100505.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

10 31Sas/11/2024

Správny súd v Banskej Bystrici, v konaní pred sudcom JUDr. Dominikom Čipkom, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D. A. - E., právne zast. JUDr. Ondrej Krempaský, so sídlom Račianska 66, Lučenec 984 03, IČO: 51 814 498, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom: 29. augusta 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovaného č. 590 627 6156 0 zo dňa 03.07.2024, takto

rozhodol:

9 31Sas/11/2024

I. Rozhodnutie generálneho riaditeľa žalovaného Sociálna poisťovňa, ústredie č. 590 627 6156 0 zo dňa 03.07.2024 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 07.05.2024 z r u š u j e a vec vracia orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

II. Žalovaný je p o v i n n ý v plnom rozsahu nahradiť žalobcovi dôvodne vynaložené trovy konania a zaplatiť ich v lehote 20 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bude určená ich výška.

odôvodnenie:

8 31Sas/11/2024

Administratívne konanie

1. Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 07.05.2024 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) podľa § 112 ods. 1, § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sociálnom poistení“), zamietla žiadosť žalobcu o prepočítanie starobného dôchodku zo dňa 21.03.2024. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že žalobcovi bol od 01.01.2017 priznaný výsluhový dôchodok, pričom na účely priznania výsluhového dôchodku bola žalobcovi zhodnotená doba výkonu štátnej služby v colnej správe od 01.09.1991 do 31.12.2016 a doba výkonu základnej vojenskej služby od 02.10.1979 do 29.09.1981. Ďalej bolo uvedené, že funkcia colník, ktorú žalobca vykonával, nebola zaradená v I. ani II. pracovnej kategórii, pričom podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nároky poistencov vyplývajúce zo zaradenia doby služby do I. a II. kategórie funkcií sa musia zachovať na nárok a určenie sumy starobného dôchodku, aj keď títo poistenci za dobu služby získali dávky v osobitnom systéme. Keďže žalobca nevykonával službu colníka vo zvýhodnenej pracovnej kategórii, nesplnil podmienky na zníženie dôchodkového veku a preto nemožno posudzovať jeho nárok na starobný dôchodok podľa

uvedeného právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Zároveň dobu výkonu služby a vymeriavacie základy dosiahnuté počas doby služby colníka nie je možné podľa právnych predpisov o sociálnom poistení hodnotiť na nárok na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme a na určenie sumy starobného dôchodku.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie dňa 10.06.2024, v ktorom uviedol, že Sociálna poisťovňa, ústredie v prvostupňovom rozhodnutí nebrala do úvahy čl. 33 ods. 2 medzinárodného dohovoru 128 a ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Podľa žalobcu záver, že celková doba poistenia žalobcu 18 rokov a 19 dní, nie je správny, pričom správna celková doba dôchodkového poistenia je u žalobcu 45 rokov a 147 dní (súčet doby poistenia uvedený poisťovňou a zhodnotená doba pri výsluhovom dôchodku, t.j. 27 rokov a 118 dní). V rámci odvolania poukázal žalobca na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na podporu svojej argumentácie. Žalobca záverom uviedol, že prvostupňové rozhodnutie považuje za arbitrárne.

3. O podanom odvolaní rozhodol žalovaný prostredníctvom generálneho riaditeľa rozhodnutím č. 590 627 6156 0 zo dňa 03.07.2024 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) tak, že podľa § 218 ods. 2 Zákona o sociálnom poistení odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že ku dňu 01.01.2017 bol žalobcovi priznaný výsluhový dôchodok rozhodnutím Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, pričom podľa potvrdenia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky bola žalobcovi na nárok na výsluhový dôchodok zhodnotená doba trvania služobného pomeru colníka od 01.09.1991 do 31.12.2016 a doby výkonu základnej vojenskej služby od 02.10.1979 do 29.09.1981. Zamestnanie - funkcia colník nebola v uvedenom období zaradená v rezortných zoznamoch I. a II. kategórie funkcií. Žalobcovi doba služobného pomeru nebola zhodnotená na dávku starobného dôchodku, nakoľko mu táto doba bola zhodnotená pre nárok na výsluhový dôchodok. Žalovaný ďalej poukázal, že podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nároky poistencov vyplývajúce zo zaradenia doby služby do I. a II. kategórie funkcií sa musia zachovať na nárok a určenie sumy starobného dôchodku vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, aj keď títo poistenci získali dávky v rámci osobitého systému sociálneho poistenia, pretože v sume výsluhového dôchodku neboli zohľadnené. Námitka žalobcu, že mu nebolo zhodnotené obdobie služobného pomeru pre nárok na starobný dôchodok, nie je podľa žalovaného dôvodná, nakoľko výkon povolania žalobcu nebol zaradený do I. alebo II. kategórie funkcií. Vo vzťahu k žalobcom v odvolaní uvedenej judikatúre žalovaný uviedol, že tento právny názor nemožno považovať za zovšeobecnený. Na uvedenom podklade žalovaný konštatoval, že podané odvolanie nie je dôvodné.

Žaloba, žalobné body a argumentácia žalobcu

4. Žalobca sa včas podanou správnu žalobou domáhal, aby správny súd napadnuté rozhodnutie spolu s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

5. Úvodom správnej žaloby žalobca zhrnul priebeh administratívneho konania. Žalobca v správnej žalobe uviedol, že celková doba poistenia nemôže byť posudzovaná u výsluhových dôchodcov odlišne. Výsluhovým dôchodcom, ktorí nie sú zaradení do I. alebo II. pracovnej kategórie, neberie žalovaný dobu poistenia hodnotenú pri priznaní výsluhového dôchodku na rozdiel od tých dôchodcov, ktorí boli zaradení do I. alebo II. kategórie. Napadnuté rozhodnutie a ani prvostupňové rozhodnutie nemá oporu v ustanovení § 274 Zákona o sociálnom poistení, pričom uvedeným ustanovením sa nedá odôvodniť započítanie celkovej doby dôchodkového poistenia. Žalobca ďalej uviedol, že dosiahol dôchodkový vek, pričom táto skutočnosť sporná nie je. Celková doba poistenia žalobcu ku dňu dosiahnutia dôchodkového veku bola 45 rokov a 147 dní, a nie 18 rokov a 19 dní, z ktorej vychádzal žalovaný pri určení výšky starobného dôchodku. Žalobca poukázal na celý rad rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré uviedol na podporu svojej argumentácie, ako aj rozhodnutí krajských súdov Slovenskej republiky, či Správneho súdu v Bratislave, Správneho súdu v Banskej Bystrici a Správneho súdu v Košiciach. Medzi žalovaným a žalobcom nie je sporné, či žalobcovi bol priznaný výsluhový dôchodok, ani to, či žalobca dosiahol dôchodkový vek, ale je sporná celková doba dôchodkového poistenia, ktorú žalovaný posúdil v rozpore s právnymi predpismi a s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Podľa žalobcu je prvostupňové rozhodnutie a napadnuté rozhodnutie arbitrárne.

Vyjadrenie žalovaného

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe navrhol správne mu súdu, aby správnu žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 zákona č. 162/2015 Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol.

7. Žalovaný sa v plnom rozsahu pridrižiava právneho posúdenia nároku žalobcu na starobný dôchodok uvedenom v napadnutom rozhodnutí, pričom nesúhlasí s námietkami žalobcu ktoré uviedol v správnej žalobe.

Replika žalovaného

8. V podanej replike žalobca uviedol, že argumentácia žalovaného je založená na rovnakých skutkových dôvodoch, ako v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Podľa žalobcu žalovaný odmieta právny názor prezentovaný v rozsiahlej rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. V ostatnom žalobca zotrváva na skutkových dôvodoch a právnej argumentácii, ktorú uviedol v podanej správnej žalobe.

9. Ďalšie vyjadrenie žalovaného (duplika) podané nebolo.

Posúdenie opodstatnenosti žaloby - podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov súdom

10. Predmetom súdneho prieskumu bolo posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj konania žalovaného, ktoré predchádzalo vydanému rozhodnutiu. Správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a postup, ktorý mu predchádzal nielen v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, ale aj nad rozsah žalobných bodov, keďže sa jedná o správnu žalobu v sociálnych veciach fyzickej osoby, kedy správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi v zmysle § 203 ods. 2 SSP a § 134 ods. 2 písm. d) SSP.

11. Správny súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 22.09.2025, ktoré súd nariadil na návrh žalobcu podľa § 107 ods. 1 písm. a) SSP. Právny zástupca žalobcu sa vyjadril, že zotrváva na argumentácii uvedenej v žalobe a v replike, pričom nad rámec uvedenej argumentácie poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 19Svs/7/2023 zo dňa 05.06.2024, Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sk/18/2025 zo dňa 29.05.2025 a uznesenie Ústavného súdu IV. ÚS 624/2018 zo dňa 16.11.2018. Žalovaný sa rovnako vyjadril k predmetu súdneho prieskumu, pričom neuviedol žiadne nové skutočnosti a zotrval na svojich vyjadreniach. Posúdením všetkých žalobcom a žalovaným uvedených skutočností a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu správny súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, pretože existuje dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia v zmysle § 191 ods. 1 písm. c) SSP, v dôsledku čoho správny súd napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil Sociálnej poisťovni, ústredie na ďalšie konanie podľa § 191 ods. 4 SSP. Rozsudok bol dňa 20.10.2025 v súlade s § 137 ods. 3 SSP vyhlásený ústne na pojednávaní za prítomnosti žalobcu, keďže žalovaný sa z pojednávania ospravedlnil a udelil súhlas, aby sa vo veci konalo v jeho neprítomnosti.

12. Podľa § 2 ods. 1 SSP: v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

13. Podľa § 2 ods. 2 SSP : každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

14. Podľa § 6 ods. 1 SSP: správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 6 ods. 2 písm. c) SSP: správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

16. Podľa § 199 ods. 1 písm. a) SSP: sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne.

17. Podľa § 199 ods. 3 SSP: ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

18. Podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP : správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. o o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o sociálnom zabezpečení policajtov“): tento zákon upravuje sociálne zabezpečenie policajtov a profesionálnych vojakov, ktoré tvorí nemocenské zabezpečenie, úrazové zabezpečenie, výsluhové zabezpečenie a služby sociálneho zabezpečenia.

20. Podľa § 1 ods. 3 Zákona o sociálnom poistení : tento zákon sa nevzťahuje na príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Národného bezpečnostného úradu, Zboru väzenskej a justičnej stráže, Hasičského a záchranného zboru, Horskej záchranej služby, ozbrojených príslušníkov finančnej správy (ďalej len „policajt“), profesionálnych vojakov ozbrojených síl, vojakov mimoriadnej služby (ďalej len „profesionálny vojak“), ktorých sociálne zabezpečenie je upravené osobitným predpisom, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Podľa § 60 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení prvej vety : obdobie dôchodkového poistenia je obdobie povinného dôchodkového poistenia, obdobie dobrovoľného dôchodkového poistenia, ak za tieto obdobia okrem období uvedených v § 140 bolo zaplatené poistné na dôchodkové poistenie podľa tohto zákona a ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Podľa § 60 ods. 2 Zákona o sociálnom poistení : obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta a profesionálneho vojaka, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

23. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení : poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

24. Podľa § 255 ods. 1 prvá veta Zákona o sociálnom poistení : za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj zamestnanie a náhradná doba získané pred 1. januárom 2004 podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Podľa § 255 ods. 5 Zákona o sociálnom poistení : za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

26. Podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných a starobných a pozostalostných dávkach č. 128 (ďalej len „Dohovor“), ktorý bol vyhlásený v Zbierke zákonov ČSSR pod č. 416/1991 Zb. a má charakter medzinárodnej zmluvy majúcej prednosť pred zákonom (článok 154c Ústavy Slovenskej republiky) : ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, s výnimkou rodinných prídavkov, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

27. V prejednávanej veci nebolo sporné, že žalobcovi bola zhodnotená doba výkonu služobného pomeru colníka od 01.09.1991 do 31.12.2016 a doba výkonu základnej vojenskej služby od 02.10.1979 do

29.09.1981, ktorého poberateľom je od 01.01.2017 s tým, že funkcia colník nebola v predchádzajúcich obdobiach zaradená v I. ani II. pracovnej kategórii. Ďalej nebolo sporné, že žalobca dosiahol dôchodkový vek požadovaný Zákomom o sociálnom poistení, keďže nárok na starobný dôchodok bol žalobcovi priznaný rozhodnutím č. 590 627 6156 0 zo dňa 13.06.2022. Spornou bola len otázka započítania resp. nezapočítania obdobia dôchodkového poistenia, zhodnoteného pre účely výsluhového dôchodku, do obdobia dôchodkového poistenia pre účely posúdenia nároku žalobcu na starobný dôchodok v zmysle Zákona o sociálnom poistení.

28. Z právnych úprav týkajúcich sa sociálneho poistenia a zabezpečenia vyplýva, že všeobecný systém sociálneho poistenia a aj osobitný systém sociálneho poistenia sú založené na základe hodnotenia dôb poistenia (zamestnania/služby) pre dávky dôchodkového poistenia. Osobitný systém poistenia príslušníkov ozbrojených zborov neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu, a to aj v civilnom zamestnaní. Obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, pre účely priznania ktorých sa hodnotení len doba služby poistenca. Poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti Zákona o sociálnom poistení len v rozsahu, ktorý zodpovedá dobe poistenia v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia, ale nie v časti, ktorá upravuje nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotský, vdovský alebo vdovecký dôchodok. Zákon č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov neobsahuje takú právnu úpravu starobných dôchodkov, ktorá by zohľadňovala dobu poistenia v celom rozsahu, t. j. aj v civilnom zamestnaní, ale obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, ktoré sú založené len na hodnotení doby služby poistenca a nehodnotí dobu poistenia, ktorú získali vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

29. Započítaním doby profesionálnej služby pre účely zistenia obdobia dôchodkového poistenia pre možnosť, resp. posúdenie vzniku nároku na starobný dôchodok podľa Zákona o sociálnom poistení a pre určenie jeho výšky sa zaoberal v spojení s aplikáciou čl. 33 ods. 2 Dohovoru a v súlade s Ústavou SR opakovane Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti. Možno pri tom poukázať na rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR č. 5/2011 pod číslom 55 (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. októbra 2009, sp. zn. 9 So 214/2008). Z uvedeného rozhodnutia vyplýva: „Ak je príspevok za službu, priznaný ako dávka sociálneho zabezpečenia, považovaný za výsluhový dôchodok, môže od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení (zabezpečení) plniť funkciu starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho poistenia (zabezpečenia) len vtedy, ak jeho výška zodpovedá výške starobného dôchodku, primeranej dobe trvania služobného pomeru. Pri určení výšky starobného dôchodku je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby, hodnotené na účely príspevku za službu. Až po takom stanovení výšky starobného dôchodku možno sumu starobného dôchodku krátiť o sumu príspevku za službu, považovaného za výsluhový dôchodok.“

30. Ďalej možno poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7So/138/2011 zo dňa 15. augusta 2011, z ktorého vyplýva : „ ...priznanie výsluhového dôchodku podľa zákona č. 328/2002 Z.z. nevylučuje, aby obdobie výkonu služby profesionálneho vojaka (policajta a vojaka prípravnej služby) nebolo považované za obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona o sociálnom poistení, ktoré je významné pre zistenie výšky dôchodku. Vylúčenie tohto obdobia sa vzťahuje len na prípady priznania invalidného výsluhového dôchodku, invalidného dôchodku alebo čiastočne invalidného dôchodku podľa § 40 až 45 a § 101 zákona č. 328/2002 Z.z. takým spôsobom, že za túto dobu poistenia nepatrí zodpovedajúca časť dôchodku poistenca, ktorý bol pred priznaním týchto dávok poistený v osobitných systémoch dôchodkového poistenia. Pri takomto postupe odporkyňa poskytne dávku dôchodkového poistenia len za obdobie, počas ktorého jej bolo za poistenca zaplatené poistné a poistenca na jeho dôchodkových nárokoch neukráti.“ Z uvedeného rozhodnutia teda jednoznačne vyplýva nutnosť započítania celého obdobia dôchodkového poistenia poistenca, ktorý bol poberateľom výsluhovej dávky podľa zák. č. 328/2002 Z. z. a dovŕšil dôchodkový vek podľa Zákona o sociálnom poistení za účelom rozhodnutia o vzniku jeho nároku na starobný dôchodok a určenia jeho výšky podľa Zákona o sociálnom poistení. Skutočnosť, že v uvedenom prípade išlo o poistenca, ktorý vykonával zamestnanie vo zvýhodnenej kategórii funkcií, nebola pre tento záver podstatná, pretože nároky vyplývajúce zo zamestnania vo zvýhodnenej pracovnej kategórii, resp. kategórii funkcií súvisia len s možnosťou zníženia dôchodkového veku a výhodnejšieho výpočtu dôchodkovej dávky, uvedené však

nemá vplyv na zistenie obdobia dôchodkového poistenia poistenca zo všetkých systémov dôchodkového poistenia, v ktorých tieto doby získal.

31. Správny súd poukazuje ďalej na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 19SVs/7/2023 zo dňa 05.06.2024, na ktorý poukázal aj žalobca, z ktorého vyplýva, že cit.: „ ... Podľa názoru veľkého senátu teda aj v prípade priznávania predčasných starobných dôchodkov poberateľom výsluhových dôchodkov je potrebné do doby poistenia započítať aj dobu služby, aj keď bola zohľadnená pre priznanie výsluhového dôchodku. Veľký senát nevzhladol žiaden racionálny dôvod, aby premisy a závery vyslovené najvyššími súdnymi autoritami ohľadne priznávania starobných dôchodkov poberateľom výsluhových dôchodkov neuplatnil aj na prípady priznávania predčasných starobných dôchodkov takýmto žiadateľom. Ako bolo vyššie uvedené, aj predčasný starobný dôchodok je starobnou dávkou v zmysle III. časti Dohovoru, má teda rovnaký charakter ako starobný dôchodok a pri jeho priznávaní majú byť uplatnené zásadne rovnaké princípy deklarované v judikatúre o priznávaní starobných dôchodkov. Takýmto základným princípom je i hodnotenie doby výkonu služby ako doby poistenia podľa zákona o sociálnom poistení za súčasného krátenia výslednej starobnej dávky. Inak by došlo k nenáležitej a neodôvodnenej diskriminácii žiadateľov o predčasný starobný dôchodok, poberajúcich výsluhový dôchodok, oproti poberateľom výsluhových dôchodkov, ktorí požiadali o starobný dôchodok. ...“ V predmetnej veci bol podstatou spornej otázky predčasný starobný dôchodok, avšak vyššie citovaný záver je v plnom rozsahu aplikovateľný aj na starobný dôchodok ako taký.

32. Zo záverov citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukázal aj žalobca, ako aj z ostatných rozhodnutí krajských súdov či správnych súdov vyplýva, že pre posúdenie vzniku nároku žalobcu na starobný dôchodok podľa § 65 Zákona o sociálnom poistení mal žalovaný hodnotiť celú dobu jeho dôchodkového poistenia, teda obdobie dôchodkového poistenia získané vo všeobecnom, aj v osobitnom systéme.

33. Keďže žalovaný v napadnutom, ako aj v prvostupňovom rozhodnutí vylúčil hodnotenie doby poistenia žalobcu, ktoré získal v inom systéme sociálneho zabezpečenia, malo rozhodnutie za následok, že žalobcovi nebolo zachované jeho ústavné právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe, t.j. také, ktoré zohľadňuje celé obdobie jeho dôchodkového poistenia i zárobky dosiahnuté v rozhodujúcom období tak, ako je tomu u ktoréhokoľvek iného poistenca, ktorý dovŕšil dôchodkový vek a obdobie dôchodkového poistenia získal len vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia. Bolo povinnosťou žalovaného a aj prvostupňového orgánu verejnej správy v otázke započítania celého obdobia dôchodkového poistenia žalobcu, ktorý bol poberateľom výsluhového dôchodku, rešpektovať ustálenú rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Tvrdenie žalovaného uvedené v napadnutom rozhodnutí, že rešpektovanie aplikačnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky neprichádza do úvahy z dôvodu, že obdobie profesionálnej služby colníka nebolo zaradené do I. alebo II. kategórie funkcií, ďalej z dôvodu, že rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10So/59/2014 nebol doposiaľ zovšeobecnený, nezodpovedá skutkovému stavu veci. Konštantná judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudky sp. zn. 7So/138/2011, 9So/176/2015) týkajúca sa potreby započítať aj poberateľovi výsluhovej dávky celkovú dobu dôchodkového poistenia a v nej dosiahnuté zárobky s následným pomerným krátením sumy dôchodkovej dávky zo všeobecného systému dôchodkového poistenia o sumu zodpovedajúcu zhodnotenej dobe služby sa vzťahuje aj na colníkov, pretože pojmom „policajt“ sa v zmysle § 1 ods. 2 zák. č. 328/2002 Z. z. označuje aj colník. To znamená, že judikatúra nie je viazaná len na prípady, kedy policajti a vojaci získali zamestnanie (dobu služby) v I. resp. v II. kategórii funkcií v rozsahu odôvodňujúcom zníženie dôchodkového veku. Vo všeobecnosti z nej vyplýva nárok poberateľa výsluhového dôchodku aj na starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho krátenia v zmysle čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Uvedený právny názor bol jednoznačne ozrejmenej v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/15/2016 zo dňa 28.02.2018, či rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 19SVs/7/2023 zo dňa 05.06.2024, na ktoré žalobca správne v žalobe poukázal. Zo záverov citovaných v rozhodnutí vyplýva, že pre posúdenie vzniku nároku žalobcu na starobný dôchodok podľa § 65 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení mal orgán verejnej správy zhodnotiť celú dobu žalobcovho dôchodkového poistenia, teda obdobie dôchodkového poistenia získané vo všeobecnom aj v osobitnom systéme sociálneho poistenia a z takto zistenej doby dôchodkového poistenia mal vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by mu patrila po zhodnotení celej doby dôchodkového poistenia aj v osobitnom aj vo všeobecnom systéme. Z takto určenej sumy starobného dôchodku je však podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 potrebné odpočítať sumu starobného dôchodku, ktorá

by poistencovi patrila len za obdobie dôchodkového poistenia získané výkonom služby, za ktorý mu bola poskytnutá dávka výsluhového zabezpečenia, pretože po dovŕšení dôchodkového veku plní dávka výsluhového zabezpečenia funkciu starobného dôchodku vo výške, ktorá zodpovedá už zhodnotenej dobe dôchodkového poistenia pre účely priznania výsluhovej dávky.

34. Vzhľadom na vyššie prezentovaný názor, keď žalovaný a prvostupňový orgán verejnej správy uplatnený nárok žalobcu na starobný dôchodok nesprávne právne posúdili, správny súd rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vracia na ďalšie konanie prvostupňovému orgánu verejnej správy. V ďalšom konaní prvostupňový orgán verejnej správy opätovne posúdi nárok žalobcu na priznanie starobného dôchodku podľa § 65 Zákona o sociálnom poistení a v súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a správnych súdov.

35. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech. Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu správny súd priznal úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania a zaviazal žalovaného na ich náhradu. Podľa § 175 ods. 2 SSP o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

Poučenie:

2

31Sas/11/2024

P o u č e n i e : Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (§ 438 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP).

Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 440 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že: a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.